

OWRANG WEEKLY

پیک اورنگ

#16 WEEK OF AUGUST 17

CULTURAL AND ARTISTIC NEWS

اخبار فرهنگی و هنری دور و نزدیک

IN THIS ISSUE

اتاق پنهان آیریس مرداک

THE HIDDEN ROOM OF IRIS MURDOCH

«قلعه حیوانات» در هشتاد و یکمین سال انتشار

ANIMAL FARM, EIGHTY-ONE YEARS ON

TOXIC؛ وقتی سینمای مؤلف وارد قلمرو ستاره‌ها می‌شود

TOXIC: WHEN AUTEUR CINEMA WALKS INTO THE TERRITORY OF STARS

اخراج رمان‌نویس از زندان «سن‌کوئنتین» به‌خاطر داستان

A NOVELIST EXPELLED FROM SAN QUENTIN OVER HIS BOOK

فیلم «تصادف» اثر دیوید کروننبرگ سی ساله شد

CRONENBERG'S CRASH TURNS 30

Table of Contents

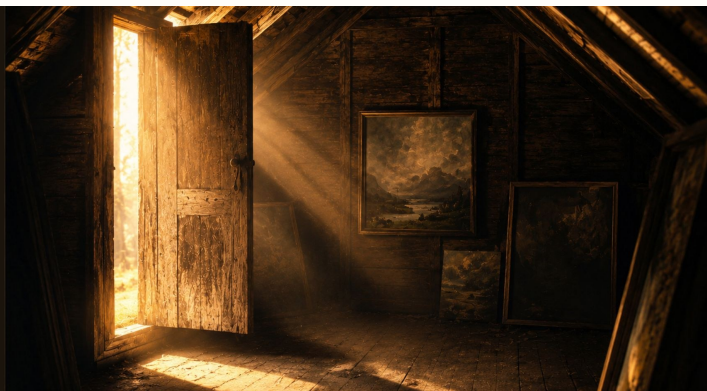
فهرست مطالب

01	Headline of the Week	تیتر هفته
02	Poem of the Week	شعر هفته
03	Art	هنر
04	Cinema	سینما
05	Theater	تئاتر
06	Books	کتاب
07	Local News	اخبار محلی
08	Upcoming Events	رویدادها

Owran Weekly is a nonprofit cultural publication. News items are curated from public and reputable sources and credited to them. Opinions expressed belong to the original authors and publications, not to Owran Institute. Links are provided for information only and are not endorsements. Views expressed in signed contributions are the authors' own and do not necessarily reflect those of the Owran Institute. Some of the translations in this publication were produced with the help of artificial intelligence and reviewed by our editors.

پیک اورنگ یک نشریه‌ی فرهنگی غیرانتفاعی است. اخبار از منابع عمومی و معتبر گردآوری و به آن‌ها ارجاع داده شده است. نظرات بیان‌شده متعلق به نویسندگان و نشریات اصلی است، نه مؤسسه‌ی اورنگ. پیوندها فقط جنبه‌ی اطلاع‌رسانی دارند و به‌منزله‌ی تأیید نیستند. دیدگاه‌های مطرح‌شده در نوشته‌های امضادار از آن نویسندگان است و لزوماً موضع مؤسسه‌ی اورنگ نیست. در بخشی از ترجمه‌های این نشریه از هوش مصنوعی استفاده و متن سپس بازبینی شده است.

HEADLINE OF THE WEEK

اتاق پنهان آیریس مرداک

IRIS MURDOCH'S HIDDEN ROOM

The Hidden Room of Iris Murdoch

Behind a large bookcase in the attic of a house in North Oxford there was a door that almost no one knew existed. Miles Leeson, director of the Iris Murdoch Research Centre at the University of Chichester, says access to it was so difficult that probably no one had set foot in the room for decades. Perhaps no one but Iris Murdoch and her husband John Bayley knew what lay behind that bookcase.

When the door was opened, more than eighty works of art came out. According to published reports, they include surrealist paintings, watercolours, drawings of the female nude, portraits of Murdoch's

parents, two sketchbooks, and a self-portrait dated 7 January 1941.

A twenty-one-year-old woman looking at herself.

That woman was Iris Murdoch. The same woman who would go on to write twenty-six novels, win the Booker Prize in 1978 with *The Sea*, *The Sea*, and become one of the most important voices in twentieth-century moral philosophy. Until this discovery, only three paintings by her were known. In a single day the number rose from three to more than eighty.

This is not the first thing that attic has given up. In 2016, in a trunk in the main part of the same attic, Leeson found some six hundred unpublished poems. Murdoch had been writing poetry since the age of seventeen, revising it again and again, and published almost none of it. She feared it was mediocre. A selection appeared last year, and the reception was not uniform; one reviewer wrote that the poems would have been better left in the attic.

Most of the paintings belong to the years 1939 to 1941. Europe had entered the war and Murdoch was a student at Oxford. She had written neither a novel nor a book of philosophy.

But today, knowing how the story ends, these paintings raise an unavoidable question.

Murdoch built much of her moral philosophy on a problem that looks simple: how do we see? For her, morality was not formed at the moment of choice. **Read more**

اتاق پنهان آیریس مرداک

پشت کتابخانه‌ای بزرگ در زیرشیروانی خانه‌ای در شمال آکسفورد دری بود که تقریباً هیچ‌کس از وجودش خبر نداشت. مایلز لیسون، مدیر مرکز پژوهش آیریس مرداک در دانشگاه چیچستر، می‌گوید دسترسی به آن چنان دشوار بود که احتمالاً دهه‌ها کسی پا به اتاق نگذاشته بود. شاید جز آیریس مرداک و همسرش جان بیلی کسی نمی‌دانست پشت آن کتابخانه چه هست.

وقتی در باز شد، بیش از هشتاد اثر هنری بیرون آمد. بنابر گزارش‌های منتشرشده، در میان آنها نقاشی‌های سوررئالیستی، آبرنگ، طراحی از پیکر برهنه زن، تصویر پدر و مادر مرداک، دو دفتر پر از طرح، و خودنگاره‌ای با تاریخ هفتم ژانویه ۱۹۴۱ دیده می‌شود.

دختری بیست‌ویک‌ساله در آن تصویر به خودش نگاه می‌کرد.

آن دختر آیریس مرداک بود. همان زنی که بعدها بیست‌وشش رمان نوشت، در ۱۹۷۸ با *The Sea* جایزه بوکر را برد، و یکی از مهم‌ترین صداهاى فلسفه اخلاق قرن بیستم شد. تا پیش از این کشف فقط سه نقاشی از او شناخته شده بود. حالا در یک روز شمار آثار شناخته‌شده‌اش از سه به بیش از هشتاد رسیده است.

این نخستین چیزی نیست که آن زیرشیروانی پس داده است. در ۲۰۱۶ لیسون در صندوقی در بخش اصلی همان زیرشیروانی حدود ششصد شعر منتشر نشده یافت. مرداک از هفده‌سالگی شعر می‌گفت، بارها بازنویسی‌شان می‌کرد و تقریباً هیچ‌کدام را چاپ نکرد. می‌ترسید متوسط باشند. مجموعه‌ای از آنها پارسال منتشر شد و استقبال یکدست نبود؛ یکی از منتقدان نوشت بهتر بود در همان زیرشیروانی می‌ماندند.

بیشتر نقاشی‌ها به سال‌های ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۱ تعلق دارند. اروپا وارد جنگ شده بود و مرداک دانشجوی آکسفورد بود. هنوز نه رمانی نوشته بود و نه کتابی در فلسفه.

اما امروز که پایان داستان را می‌دانیم، این نقاشی‌ها پرسشی ناگزیر پیش رو می‌گذارند.

مرداک بخش مهمی از فلسفه اخلاقش را بر مسئله‌ای بنا کرد که در ظاهر ساده است: چگونه می‌بینیم؟ برای او اخلاق در لحظه انتخاب شکل نمی‌گرفت. پیش از انتخاب، چیزی را دیده‌ایم و همان دیده تعیین کرده چه چیزهایی برای ما ممکن به نظر برسند. اما آنچه می‌بینیم همه آن نیست که در برابر ماست. حسادت، ترس، غرور و تصویری که از خود ساخته‌ایم میان چشم ما و واقعیت می‌ایستند. گاهی آدمی را نمی‌بینیم، تصویری را می‌بینیم که از او ساخته‌ایم. مرداک برای کوشش در جهت عکس، واژه «توجه» را از سیمون وی وام گرفت: نوعی عقب رفتن «من» تا دیگری فرصت پیدا کند دیده شود.

و نقاشی، در ساده‌ترین شکل خود، تمرین همین است. نقاش نمی‌تواند نگاهی بیندازد و بر اساس آنچه گمان می‌کند می‌داند ادامه دهد. چشم باید بارها از کاغذ به موضوع برگردد و آنچه تصور کرده بود مرتب تصحیح شود. **ادامه**

Read full article - Aug 20, 2026 - منبع: گاردین، چهاردهم اوت ۲۰۲۶

By Sadegh Hatefi صادق هاتفی

عبور

سرودها برایم بیگانه‌اند
صدای آشنا پشت دیوار مه می‌لرزد
کبود، کبود، کبود
آسمان و زمین، مهتاب و ابر
و تمام لحظه‌های کج‌اندیش

• • •

شاید که خاطره‌ای، روزی
به ضیافت بهار
شقایق آتشین شکوفه دهد
شاید که شهابی
خلنگزار کبود را
به آتشی بیدار کند
و شعله نارنجی
شعله‌ها شاید
شعله‌ها

• • •

چگونه باور می‌کنی
چگونه، که ماه
سیمگون شعر تو
سیاره‌ایست از سنگ و خار و خاک
آی شاعر عصر شراب و اسب
چگونه می‌توانستی باور کرد
هنگام که نگاهت
مجنون ریزش مهتاب
در بعد بیکرانه شب بود؟
چگونه باور می‌کنی
آی شاعر توس!
که جهان پهلوان تو «رستم»
با گلوله‌ای از سرب
از تفنگ کودکی رنجور
به خاک می‌غلطد؟
چگونه می‌توانستی باور کرد
هنگام که مردان عصر تو
شگفت زده سنان تهمتن را
سجده می‌کردند؟
و تیر رستم دستان سوار و باره را به هم می‌دوخت؟

• • •

زمان ابعاد شگفت را
می‌برد به ساحل دیگر
به ساده‌ترین ساده‌ها
که پندارها

فرو می‌ریزند
در لحظه‌های ناتمام شکفتن‌ها
واقعیت: ناپایدار همیشه
سر به محراب «شدن» می‌ساید
و درد، لبریز می‌کند
سقوط لحظه‌های تمنا را
آی همزاد
از واقعیت نه‌گریزی است

• • •

فردا، اما
مسافریست ناشناس
اوین
شانزده آبان ۱۳۵۶

Crossing

By Sadegh Hatefi صادق هاتفي

Anthems are alien to me
a familiar voice trembles behind the wall of mist
blue-black, blue-black, blue-black
sky and earth, moonlight and cloud
and all the moments of crooked thought

• • •

Perhaps one day a memory
at the feast of spring
will bloom into a fiery poppy
perhaps a meteor
will awaken the blue-black heath
into fire
and an orange flame
the flames perhaps
the flames

• • •

How can you believe
how can you, that the moon
the silver moon of your poetry
is a planet of stone and hard rock and earth?

O poet of the age of wine and horses
how could you have believed
when your gaze
spellbound by the falling moonlight
was lost in the infinite dimension of night?

• • •

How can you believe
O poet of Tus!
that your world champion, "Rostam",
with a bullet of lead
from the gun of a sickly child
is felled into the dust?
How could you have believed
when the men of your age
astonished at Tahamtan's spear
prostrated themselves?
And the arrow of Rostam Dastan
stitched rider and steed together?

• • •

Time carries the strange dimensions
to another shore
to the simplest of the simple
where imaginings
fall away
in the unfinished moments of blossoming
Reality: forever unstable
rubs its brow against the mihrab of "becoming"
and pain fills to overflowing
the falling moments of longing
O twin self
there is no escape from reality

Tomorrow, however
is an unknown traveler
Evin
16 Aban 1356
November 7, 1977

ART

Owring Editorial - Aug 17, 2026

Venice Exhibition Traces Turandot Back to Its Persian Source

TURANDOT: To the Daughters of the East runs at ACP Palazzo Franchetti in Venice from May 9 to October 31, a collateral event of the 61st Venice Biennale. Curator Ziba Ardalan brings together eleven women artists from Central Asia and the wider East, among them Farideh Lashai, Afruz Amighi, Tala Madani, Mona Hatoum and Huma Bhabha. Admission is free. [Read full article](#)

توراندخت در ونیز؛ بازگشت افسانه به ریشه ایرانی

نمایشگاه «توراندخت: تقدیم به دختران شرق» از نهم مه تا سی و یکم اکتبر در کاخ تاریخی فرانکتی ونیز برپاست و رویدادی جانبی در شصت و یکمین بی‌ینال ونیز به شمار می‌رود. زیبا اردلان، بنیان‌گذار بنیاد پاراسول یونیت، آن را گردآوری کرده و آثار یازده هنرمند زن از آسیای مرکزی و پهنه گسترده‌تر شرق را کنار هم آورده است؛ از جمله فریده لشایی، افروز امیغی، طلا مدنی، منا حاطوم و هما بابا. کارها از ویدئو و چیدمان تا مجسمه، نقاشی و اثر پارچه‌ای و صوتی را در بر می‌گیرد. ورود آزاد است.

ادامه

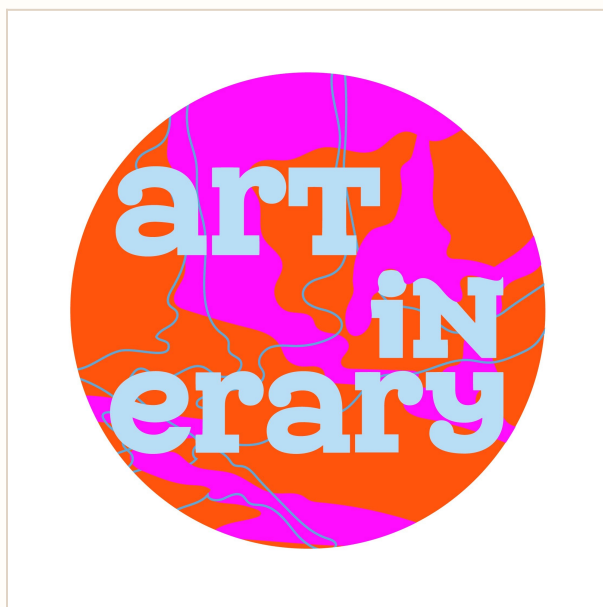
Owran Editorial - Aug 17, 2026

We Are Not the Regime, Say Iranian Artists at Home and Abroad

The National spoke with Iranian artists in Tehran and the United Arab Emirates about working through war, exile and shifting cultural ties. Artist Sahar Ghavami said Iranians should not be defined by the actions of their leadership, a view the paper found widely shared among creatives inside the country and across the diaspora. [Read full article](#)

هنرمندان ایرانی: ما حکومت نیستیم

روزنامه The National با هنرمندان ایرانی در تهران و امارات درباره کار کردن در شرایط جنگ، تبعید و گسست پیوندهای فرهنگی گفت‌وگو کرده است. سحر قوامی، هنرمند تجسمی، گفته است مردم ایران را نباید با رفتار حاکمانشان تعریف کرد؛ نگاهی که به نوشته این روزنامه میان هنرمندان داخل ایران و سراسر دیاسپورا مشترک است. دهه‌هاست که فیلم‌سازان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران ایرانی از کارشان برای نقد سانسور و ثبت سرکوب استفاده می‌کنند. [ادامه](#)

Owring Editorial - Aug 17, 2026

An Iranian Born Photographer's Armenia Comes to Yerevan

EVN Report's monthly art column highlighted Armineh Johannes, the Iranian born, United States based photographer, who is showing an extensive body of her Armenia related images at the History Museum of Armenia in Yerevan. The column argues that diaspora artists deserve fuller inclusion in Armenian art history, and that showing work inside the country's institutions is one clear route. [Read full article](#)

ارمنستان آرمینه یوهانس در ایروان

ستون ماهانه هنری نشریه EVN Report به آرمینه یوهانس پرداخته است؛ عکاس ارمنی تبار متولد ایران و ساکن آمریکا که مجموعه گسترده‌ای از عکس‌هایش درباره ارمنستان را در موزه تاریخ ارمنستان در ایروان به نمایش گذاشته است. نویسنده ستون معتقد است هنرمندان دیاسپورا باید جای روشن‌تری در تاریخ هنر ارمنی پیدا کنند و نمایش آثارشان در نهادهای داخل کشور یکی از راه‌های آشکار این کار است. [ادامه](#)

Owran Editorial - Aug 17, 2026

Armenian Museum Extends Its Arshile Gorky Exhibition

The Armenian Museum of America in Watertown has extended Arshile Gorky: Redrawing Community and Connections through September 27, 2026, after strong public response. Curated by Kim S. Theriault, the show gathers loans from private collectors and from the Whitney Museum, the Housatonic Museum of Art and Yale University Art Gallery, tracing Gorky's path from immigrant boy to founder of Abstract Expressionism. [Read full article](#)

تمدید نمایشگاه آرشیل گورکی در موزه ارمنیان آمریکا

موزه ارمنیان آمریکا در واترتاون، نمایشگاه «آرشیل گورکی: بازترسیم اجتماع و پیوندها» را به دلیل استقبال گسترده تا بیست و هفتم سپتامبر ۲۰۲۶ تمدید کرده است. این نمایشگاه به کوشش کیم اس. تریو گردآوری شده و آثاری از مجموعه‌داران خصوصی و موزه ویتنی، موزه هنر هوساتونیک و گالری هنر دانشگاه ییل را کنار هم آورده است. نمایشگاه مسیر گورکی را از کودکی مهاجر تا جایگاه یکی از بنیان‌گذاران اکسپرسیونیسم انتزاعی دنبال می‌کند. [ادامه](#)

Owran Editorial - Aug 17, 2026

Iranian Art Reaches London Through More Fragile Routes

Writing for The Conversation, Katayoun Shahandeh reviewed the Iranian Contemporary Art Biennale at Mall Galleries in London. War, internet restrictions, suspended flights and economic pressure made shipping work out of Iran difficult, so pieces travelled through improvised channels. She argues the exhibition's very existence is part of its meaning, and that the diaspora treats distance as both wound and resource. **Read full article**

هنر ایران از راه‌های شکننده‌تر به لندن رسید

کتایون شاهنده در مقاله‌ای برای نشریه The Conversation به بی‌ینال هنر معاصر ایران در گالری مال لندن پرداخته است. جنگ، محدودیت اینترنت، لغو پروازها و فشار اقتصادی، فرستادن آثار از ایران را دشوار کرده بود و کارها از مسیرهای غیرمعمول به لندن رسیدند. نویسنده معتقد است خود برپا شدن این نمایشگاه بخشی از معنای آن است، و برای هنرمندان دیاسپورا، دوری هم زخم است و هم سرمایه. **ادامه**

Owrrang Editorial - Aug 17, 2026

Frieze Looks at Why Los Angeles Became a Home for Iranian Art

A Frieze feature examines how Los Angeles, long nicknamed Tehrangeles, has become a center of gravity for Iranian art. The piece follows work by Roksana Pirouzmand, Kour Pour, Manoucher Yektaï and Haniko Zahra at Frieze Los Angeles 2026, and notes that Tehran's Dastan Gallery reshaped its planned presentation in response to events in Iran. [Read full article](#)

چرا لس‌آنجلس خانه هنر ایرانی شد

گزارشی در نشریه فریز بررسی می‌کند که لس‌آنجلس، شهری که سال‌هاست به تهرانجلس شهرت دارد، چگونه به یکی از مراکز اصلی هنر ایرانی بدل شده است. این مطلب به آثار رکسانا پیروزمند، کور پور، منوچهر یکتایی و هانیکو زهرا در نمایشگاه فریز لس‌آنجلس ۲۰۲۶ می‌پردازد و اشاره می‌کند که گالری دستان تهران، برنامه اولیه غرفه خود را در واکنش به رویدادهای ایران تغییر داده است. [ادامه](#)

Aug 14, 2026

The Album That Never Came Home: "Supernova" at 25

Writing in The Quietus for the twenty-fifth anniversary of "Supernova," Lisa "Left Eye" Lopes's first solo album, Angus Batey returns to a record that was meant to give one of TLC's best-known members a voice of her own, and that was never released in the United States. Lopes chose August 16, 2001, herself: it was the anniversary of her grandfather's death and the birthday of her father, who had been killed ten years earlier. The album closes [Read full article](#)

آلبومی که هرگز به خانه نرسید؛ «Supernova» در بیست و پنج سالگی

آنکس بی‌تی در The Quietus، به مناسبت بیست و پنجمین سالگرد «Supernova»، نخستین آلبوم انفرادی لیزا «Left Eye» لوپز، به اثری بازمی‌گردد که قرار بود فرصتی برای بیان مستقل یکی از شناخته‌شده‌ترین اعضای TLC باشد اما در آمریکا هرگز منتشر نشد. لوپز تاریخ ۱۶ اوت ۲۰۰۱ را خود انتخاب کرده بود؛ روزی که هم سالگرد درگذشت پدر بزرگش بود و هم زادروز پدرش که ده سال پیش‌تر کشته شده بود. آخرین قطعه آلبوم نامه‌ای است به همان پدر، با این باور او که انرژی در جهان از میان نمی‌رود و با مرگ هر کس ستاره‌ای تازه زاده می‌شود. با این حال شرکت Arista انتشار آلبوم در آمریکا را

ادامه

Toxic: A Fairy Tale for Grown-Ups

Dir. Geetu Mohandas - 2026 - India

Geetu Mohandas's new film has not reached the screen yet, and that wait may be the best reason to introduce it this week. *Toxic: A Fairy Tale for Grown-Ups* is set to open on August 26, 2026, a large, star-driven film from South Indian cinema built around Yash, the star of the KGF series. What separates *Toxic* from one more expensive production is, above all, the name of its director.

Geetu Mohandas built her career in an entirely different cinema. *Liar's Dice*, her best-known film, was a quiet social drama about migration, poverty and loneliness. It played at Sundance and Rotterdam, won two National Film Awards, and was chosen as India's entry for the Academy Award for Best Foreign Language Film. Moothon showed the same thing again: she is drawn less to great heroes than to people left at the margins. Now that filmmaker

has taken charge of a project built on star power, violence, gangsters and enormous scale.

That shift has created the central question about Toxic before anyone has seen it: when a filmmaker who comes out of independent cinema walks into the machinery of commercial cinema, which one changes the other?

The film is a period gangster drama, and much of its world takes shape in Goa. Yash plays two roles, Raya and his son Romy, who is also called Ticket, and the trailer points to a conflict between father and son. Nayanthara, Kiara Advani, Huma Qureshi, Tara Sutaria and Rukmini Vasanth are also in the cast. About the details of the story it is still better to be careful. What has been put in front of the audience so far is above all a picture of a violent, glittering, dark world, a long way from the silence and the realism of Mohandas's earlier work.

The release was pushed back three times. It was first set for April 2025, then for March 19, 2026, and finally for August 26. KVN and Monster Mind said in a statement that they moved the date in response to the conflict in the Middle East, since that region is an important market for expensive South Indian films. Reported by Deadline.... [Read more](#)

REVIEWS

Three critics, three angles on this film - handpicked by Owrang:

The Indian Express - [Read more](#)

Hindustan Times - [Read more](#)

Variety - [Read more](#)

[Read full article & reviews](#)

Toxic: قصه پریان برای بزرگسالان

فیلم تازه گیتو موهانداس هنوز به پرده نرسیده اما شاید همین انتظار بهترین دلیل برای معرفی آن در این هفته باشد. Toxic: A Fairy Tale for Grown-Ups قرار است ۲۶ اوت ۲۰۲۶ اکران شود؛ فیلمی بزرگ و ستاره‌محور از سینمای جنوب هند که در مرکز آن یاش، ستاره مجموعه KGF، ایستاده است. با این همه آنچه Toxic را از یک محصول پرهزینه دیگر جدا می‌کند بیش از هر چیز نام کارگردانش است.

گیتو موهانداس مسیرش را در سینمایی کاملاً متفاوت ساخته است. Liar's Dice، از شناخته‌شده‌ترین آثار او، فیلمی کم‌صدا و اجتماعی درباره مهاجرت، فقر و تنهایی بود، در ساندنس و روتردام نمایش داده شد، دو جایزه ملی گرفت و به‌عنوان نماینده هند برای اسکار فیلم خارجی‌زبان انتخاب شد. Moothon نیز نشان داد که علاقه او بیش از نمایش قهرمانان بزرگ به آدم‌هایی است که در حاشیه مانده‌اند. حالا همان فیلمساز هدایت پروژه‌ای را بر عهده گرفته که بر قدرت ستاره، خشونت، گانگسترها و ابعاد عظیم تولید بنا شده است.

همین جابه‌جایی پرسش اصلی Toxic را پیش از اکران ساخته است: وقتی یک فیلمساز برخاسته از سینمای مستقل وارد دستگاه عظیم سینمای تجاری می‌شود، کدام‌یک دیگری را تغییر می‌دهد؟

فیلم یک درام گانگستری دوره‌ای است و بخش مهمی از جهان آن در گوا شکل می‌گیرد. یاش در این فیلم دو نقش دارد، رایا و پسرش رومی که تیکت هم صدایش می‌کنند، و تریلر از درگیری‌ای میان پدر و پسر خبر می‌دهد. نایانتارا، کیارا ادوانی، هما قریشی، تارا سوتاریا و روگمینی واسانت نیز در جمع بازیگران حضور دارند. اما درباره جزئیات داستان هنوز بهتر است محتاط بود. آنچه تا امروز در اختیار تماشاگر قرار گرفته بیش از هر چیز تصویری از جهانی خشن، پرزرق‌وبرق و تیره است؛ جهانی که فاصله زیادی با سکوت و واقع‌گرایی آثار پیشین موهانداس دارد.

اکران این فیلم سه بار عقب افتاد. نخست قرار بود آوریل ۲۰۲۵ باشد، بعد نوزدهم مارس ۲۰۲۶، و سرانجام بیست‌وششم اوت. KVN و مانستر مایند در بیانیه‌ای گفتند تاریخ اکران را در واکنش به درگیری خاورمیانه جابه‌جا کرده‌اند، چون بازار آن منطقه برای فیلم‌های پرخرج جنوب هند بازار مهمی است. گزارش ددلاین.

هنوز نقدی از فیلم منتشر نشده است. آنچه در دست است واکنش به تیزر است، از ژانویه ۲۰۲۶، هفت ماه پیش از آنکه تریلر کامل در هشتم اوت بیرون بیاید. پس این بار به جای سه نقد، سه نگاه را کنار هم می‌گذاریم.

گیتو موهانداس کجای این فیلم ایستاده است؟

انس عارف در ایندین اکسپرس، نهم ژانویه ۲۰۲۶، مهم‌ترین پرسش را نه درباره یاش که درباره خود موهانداس می‌پرسد. با یادآوری سینمای پیشین او، پرسش این است که آیا در میان تصاویر خشن و نمایش قدرت و اروتیسم تیزر، هنوز می‌توان فیلمساز Liar's Dice و Moothon را شناخت. نگرانی اصلی این است که زبان مسلط سینمای تجاری امروز هند چنان قدرتمند شده باشد که حتی فیلمسازی با جهان شخصی او هم ناچار به سخن گفتن با همان زبان شود.... **ادامه**

مطالعه‌ی کامل و نقدها

سه نقد از سه نگاه

آیا فیلمساز Liar's Dice هنوز در میان خشونت و اغراق تیزر پیداست؟ (The Indian Express) **ادامه نقد**
شخصیت یاش از الگوی آشنای مرد خشن فراتر نرفته و فیلم بر ارزش شوک تکیه دارد. (Hindustan Times) **ادامه نقد**
مصاحبه و تحلیل صنعتی درباره حرکت سینمای هند به سوی بازار جهانی. (Variety) **ادامه نقد**

CINEMA

Owring Editorial - Aug 17, 2026

An Iranian Artist in Paris Reimagines Mozart's Exile

Wolfgang, the debut feature by Tehran born audiovisual artist Saleh Kashefi, who works under the name Filmsaaz, premiered in the Bright Future section of the International Film Festival Rotterdam. The film reimagines Mozart's 1778 exile in Paris to tell the present day story of an Iranian artist living in the same city. Filmsaaz says a short film about Iran's recent years is next. [Read full article](#)

موتسارت در تبعید، از نگاه یک هنرمند ایرانی در پاریس

فیلم «ولفگانگ»، نخستین اثر بلند صالح کاشفی، هنرمند دیداری شنیداری متولد تهران که با نام فیلم‌ساز کار می‌کند، در بخش آینده روشن جشنواره بین‌المللی فیلم روتردام به نمایش درآمد. فیلم زندگی موتسارت بیست و دو ساله را در تبعید پاریس سال ۱۷۷۸ بازآفرینی می‌کند تا از راه آن داستان امروزی یک هنرمند ایرانی ساکن همان شهر را روایت کند. کارگردان گفته است پروژه بعدی‌اش فیلمی کوتاه و مستقیم‌تر درباره سال‌های اخیر ایران است. [ادامه](#)

Owring Editorial - Aug 17, 2026

Smithsonian Festival Turns to Iranian Filmmakers Working Abroad

The National Museum of Asian Art has framed its thirtieth Festival of Films from Iran around the theme At Home and Abroad. The program features Iranian filmmakers working in Tajikistan, France, Canada and Maryland, showing how the cinema has become an international body of work made outside the reach of domestic censorship. The festival is co-organised with museums in Houston and Boston. [Read full article](#)

جشنواره اسمیتسونین سراغ فیلم‌سازان ایرانی خارج از کشور رفت

موزه ملی هنر آسیایی اسمیتسونین سی‌امین جشنواره فیلم‌های ایران را با عنوان «در وطن و در غربت» برگزار کرده است. برنامه امسال آثار فیلم‌سازان ایرانی ساکن تاجیکستان، فرانسه، کانادا و ایالت مریلند را در بر می‌گیرد و نشان می‌دهد سینمای ایران چگونه به جریانی بین‌المللی بدل شده که بیرون از دسترس سانسور داخلی کار می‌کند. این جشنواره با همکاری موزه‌های هنرهای زیبای هیوستون و بوستون برگزار می‌شود. [ادامه](#)

Owring Editorial - Aug 17, 2026

Four Iranian Directors Trace Their Cinema's Long Split

In a Deadline feature tied to the Cannes Iran spotlight, four directors discussed how the 1979 revolution wiped out the commercial filmfarsi industry and reshaped Iranian cinema. They traced the Iranian New Wave back to Ebrahim Golestan, Farrokh Ghaffari and Fereydoun Rahnema, and described a system that still runs on two tracks: official films made with permits, and films made quietly without them. [Read full article](#)

چهار کارگردان ایرانی از دو سینمای موازی می‌گویند

در گزارشی که نشریه ددلاین همزمان با بخش ویژه ایران در جشنواره کن منتشر کرد، چهار کارگردان درباره سینمای ایران گفت‌وگو کرده‌اند. آنها توضیح می‌دهند که انقلاب ۱۳۵۷ صنعت تجاری فیلم‌فارسی را از میان برد و ریشه موج نو ایرانی را به ابراهیم گلستان، فرخ غفاری و فریدون رهنما بازمی‌گردانند. به گفته آنان، سینمای ایران هنوز دو مسیر موازی دارد: فیلم‌هایی که با مجوز رسمی ساخته می‌شوند و فیلم‌هایی که بی‌سروصدا و بدون هیچ مجوزی. [ادامه](#)

Owrrang Editorial - Aug 17, 2026

Iran's House of Cinema Says Underground Film Cannot Be Regulated

Mohsen Amiryousefi, vice president of Iran's House of Cinema, argued in an August 16 op-ed in Etemaad that underground filmmaking is a direct product of years of bans and censorship, and that attempts to supervise it are futile. He described the movement as the voice of a younger generation that no longer accepts production permits or screening licenses. [Read full article](#)

خانه سینما: سینمای زیرزمینی مهارشدنی نیست

محسن امیریوسفی، نایب‌رئیس خانه سینمای ایران، در یادداشتی که روز شانزدهم اوت در روزنامه اعتماد منتشر شد نوشت که سینمای زیرزمینی محصول مستقیم سال‌ها ممنوعیت و سانسور است و هر تلاشی برای نظارت بر آن بی‌نتیجه خواهد بود. او این جریان را صدای نسل تازه‌ای از فیلم‌سازان دانست که دیگر پروانه ساخت و مجوز نمایش دولتی را نمی‌پذیرند. [ادامه](#)

ROGEREBERT.COM

Three Films About Death: The Final Dispatch from Locarno

In his dispatch from the closing days of the Locarno Film Festival, Robert Daniels groups three films that all contemplate death and mortality, each from a different direction. Hong Sang-soo's "Nowhere to Lay My Eyes," which won him Best Director at Locarno, follows

Sang-hee (Kim Min-hee), an experimental filmmaker who travels to Jeju Island with her younger brother to see the mother she has not visited in a decade. Kim won Best Performance [Read full article](#)

سه فیلم درباره مرگ؛ گزارش پایانی لوکارنو

رابرت دنیلز در گزارش روز پایانی جشنواره لوکارنو سه فیلم را کنار هم می‌گذارد که هر سه به مرگ و فناپذیری می‌پردازند، اما هرکدام از مسیری متفاوت. «Nowhere to Lay My Eyes» ساخته هونگ سانگ‌سو، که جایزه بهترین کارگردانی لوکارنو را برای او به همراه داشت، داستان سانگ‌هی است، فیلمسازی تجربی با بازی کیم مین‌هی، که پس از ده سال دوری همراه برادر کوچک‌ترش به جزیره ججو می‌رود تا مادرش را ببیند. کیم مین‌هی برای همین نقش جایزه بهترین بازیگری جشنواره را گرفت. سانگ‌هی در ججو با شوهر تازه مادرش آشنا می‌شود که او هم فیلمساز است و دو سال صرف فیلم‌برداری از آیین [ادامه](#)

ROGEREBERT.COM

The Creator of "Watchmen" Takes On the Green Lantern

Reviewing "Lanterns," which premiered on HBO on Sunday, August 16, Brian Tallerico calls it a successful and highly watchable opening season, a show that puts the relationship between its two leads ahead of superpowers. It was co-created by Damon Lindelof, who made "Watchmen" and "The Leftovers," with Chris Mundy and the comics writer Tom King, and Tallerico notes it was reportedly inspired by "True Detective" and "Slow Horses." The story [Read full article](#)

سازنده «Watchmen» این بار سراغ فانوس سبز رفته است

برایان تالریکو در نقد سریال «Lanterns»، که یکشنبه ۱۶ اوت از HBO آغاز شد، آن را آغازی موفق و بسیار تماشایی می‌داند؛ مجموعه‌ای که به جای تکیه بر قدرت‌های ابرقهرمانی، رابطه میان دو شخصیت اصلی را در مرکز قرار می‌دهد. سریال را دیمن لیندلوف، سازنده «Watchmen» و «The Leftovers»، همراه با کریس ماندی و تام کینگ، نویسنده کمیک، ساخته‌اند و به نوشته تالریکو از «True Detective» و «Slow Horses» الهام گرفته است. روایت میان سال‌های ۱۹۹۶، ۲۰۱۶ و ۲۰۲۶ رفت‌وبرگشت می‌کند و بخش عمده فصل نخست در ۲۰۱۶ می‌گذرد؛ جایی که هال جردن با بازی کایل چنדר و جان استوارت با [ادامه](#)

THE CURRENT DEBATE

Aug 14, 2026

A Magnificent Odyssey, but Without Mystery

Writing in MUBI's Notebook, Leonardo Goi argues that Christopher Nolan's "The Odyssey," for all its visual grandeur, gives up much of the difficulty and mystery of Homer's poem. He opens with a scene from Godard's "Contempt," in which Fritz Lang argues with an American producer about whether Odysseus must be made into a hero a modern audience can identify with. Lang calls the idea foolish: Odysseus is not a modern neurotic. Nolan, in Goi's view,

Read full article**اودیسه‌ای باشکوه، اما بی‌ابهام**

لئوناردو گوی در مجله MUBI می‌نویسد «اودیسه» کریستوفر نولان با وجود عظمت بصری، بخشی از پیچیدگی و رازآلودگی اثر هومر را از دست داده است. او بحث را با صحنه‌ای از فیلم «تحقیر» ژان لوک گدار آغاز می‌کند؛ جایی که فریتس لانگ با تهیه‌کننده‌ای آمریکایی بر سر این اختلاف دارد که آیا باید اودیسیئوس را به قهرمانی تبدیل کرد که تماشاگر امروز با او همدلی کند. لانگ می‌گوید این کار احمقانه است، چون اودیسیئوس مرد روان‌رنجور امروزی نیست. از نگاه گوی، نولان به همان دام افتاده و اودیسیئوس را به سربازی بازگشته از جنگ تبدیل کرده که با احساس گناه و آسیب روانی دست و پنجه **ادامه**

ROGEREBERT.COM

Three Elusive Films at Locarno 2026

In his first dispatch from the 2026 Locarno Film Festival, Robert Daniels groups together three films that, as he puts it, refuse to sit inside familiar categories: "Objet A," "Tear Gas" and "Fire Flower (Hanabi)." All three take on heavy human subjects, sensuality, war and disaster, in visual and sonic terms that are hard to grasp. Ann Oren's "Objet A" follows two celebrated surgeons, Ingeborg (Aenne Schwarz) and Adam (Louis Hofmann), who **Read full article**

سه فیلم دشوار در لوکارنو؛ گزارش نخست از جشنواره

رابرت دنیلز در نخستین گزارش خود از جشنواره لوکارنو ۲۰۲۶ سه فیلم را کنار هم می‌گذارد که به تعبیر او به‌سادگی در

قالب‌های آشنا جای نمی‌گیرند: «Tear Gas»، «Objet A» و «Fire Flower (Hanabi)». هر سه به موضوعاتی سنگین و انسانی مانند میل، جنگ و فاجعه می‌پردازند و از نظر شکل بصری و صوتی نیز آثاری دشوار و تجربه‌گرا هستند. «Objet A» ساخته آن اورن درباره دو جراح مشهور، اینگبورگ (اونه شوارتس) و آدام (لویی هوفمان)، است که با استفاده از قارچ پوست تولید می‌کنند. ورود زنی به نام گایا (سیمونه بوسیو) به زندگی آنان فاصله جسمی میان این زوج را آشکار می‌کند. **ادامه**

ROGEREBERT.COM

Thirty Years On, Cronenberg's "Crash" Is Still Hard to Watch

Thirty years after David Cronenberg's "Crash" premiered at Cannes in 1996, the film remains as disturbing and divisive as it was then. One audience booed it after a screening, yet the same audacity that drew that contempt also won it a Special Jury Prize. Writing for RogerEbert.com, Alejandra Martinez argues that three decades on the film has found a devoted following, and that it means something new in a world where our ability to connect with **Read full article**

فیلم «تصادف» اثر دیوید کراننبرگ سی ساله شد

سی سال پس از نخستین نمایش «تصادف» (Crash) دیوید کروننبرگ در جشنواره کن ۱۹۹۶، فیلم همچنان اثری تکان‌دهنده و بحث‌برانگیز باقی مانده است. واکنش تماشاگران در آن زمان تند بود و در یکی از نمایش‌ها فیلم با هو شدن روبه‌رو شد، اما همان جسارتی که خشم بخشی از مخاطبان را برانگیخت، جایزه ویژه هیئت داوران کن را نیز برای آن به همراه آورد. آلیاندرا مارتینز در سایت راجر ایبرت می‌نویسد که فیلم با گذشت سه دهه مخاطبان وفادار خود را پیدا کرده و در جهانی که توانایی انسان‌ها برای برقراری ارتباط هر روز دشوارتر می‌شود، معنایی تازه یافته است. «تصادف» بر اساس رمان **ادامه**

Aug 13, 2026

Chabrol Never Told Me What to Do

In conversation with MUBI's Notebook, Isabelle Huppert looks back on her long partnership with Claude Chabrol, which began in 1978 with "Violette Nozière" and ran to seven films over nearly three decades. That first film, drawn from the true story of a young woman who killed her family, won Huppert the best actress prize at Cannes. Ten years passed before they worked together again on "Story of Women," this time based on the life of the last

[Read full article](#)

شابلول هرگز به من نمی‌گفت چه کنم

ایزابیل اوپر در گفت‌وگو با مجله MUBI از همکاری طولانی خود با کلود شابلول می‌گوید؛ همکاری‌ای که در ۱۹۷۸ با «Violette Nozière» آغاز شد و در نزدیک به سه دهه به هفت فیلم رسید. آن فیلم اول، که از ماجرای واقعی دختری ساخته شده بود که خانواده‌اش را کشت، جایزه بهترین بازیگر زن جشنواره کن را برای اوپر آورد. ده سال بعد در «Story of Women» بار دیگر با هم کار کردند، این بار بر پایه زندگی آخرین زنی که پس از جنگ در فرانسه اعدام شد. اوپر می‌گوید شابلول در کار با بازیگر تقریباً هیچ دخالتی نمی‌کرد. فیلمنامه‌ها از نظر او کامل بودند و خودش هم هرگز در نوشتن دخالت

ادامه

Aug 11, 2026

Kyoko Kagawa: An Actress Who Changes Face Within a Single Scene

MUBI's One Shot column looks for the essence of a performer in a single frame, and this time it turns to Kyoko Kagawa and an image from Akira Kurosawa's "Red Beard." Kagawa was discovered in 1949, at seventeen, through a newspaper contest run by Tokyo Shimbun, and over seven decades and more than a hundred films she has played an extraordinary range of Japanese women: an enslaved woman in Kenji Mizoguchi's "Sansho the Bailiff," the unmarried **Read full article**

کیوکو کاگاوا؛ بازیگری که در یک صحنه چهره عوض می‌کند

مجموعه «One Shot» در مجله MUBI می‌کوشد جوهر کار یک بازیگر را در یک نما پیدا کند، و این بار سراغ کیوکو کاگاوا رفته و نمایی از «ریش قرمز» آکیرا کوروساوا را برگزیده است. کاگاوا در ۱۹۴۹ و در هفده سالگی، از راه مسابقه‌ای در روزنامه توکیو شیمبون کشف شد و از آن پس در هفت دهه و بیش از صد فیلم، طیف گسترده‌ای از زنان ژاپنی را بازی کرده است؛ از زنی به بردگی گرفته‌شده در «سانشو مباشر» کنجی میزوگوچی و آموزگار ازدواج‌نکرده «داستان توکیو» یاسوجیرو اوزو تا زنی که در «آنزوکو» میکیو ناروسه می‌کوشد از شوهر آزارگرش جدا شود. اما نویسنده او را در همان چند دقیقه **ادامه**

ROGEREBERT.COM

A Play About the Fear of Erasure: Regina Taylor in Atlanta

Chaz Ebert reports that Regina Taylor, the Golden Globe-winning actress, director and playwright, will perform her one-woman show "Exhibit" at 7 pm on Saturday, September 5, on the closing night of the Atlanta Black Theatre Festival. Taylor plays Iris, an African-American visual artist in her sixties who fears her life's work is about to disappear. Her pieces are being taken out of museums and galleries, her books banned, her name deleted from [Read full article](#)

نمایشی درباره ترس از پاک شدن؛ رجینا تیلور در آتلانتا

چاز ایبرت خبر می‌دهد که رجینا تیلور، بازیگر، کارگردان و نمایشنامه‌نویس برنده گلدن گلوب، نمایش تک‌نفره خود «Exhibit» را ساعت هفت شب شنبه پنجم سپتامبر، در شب پایانی جشنواره تئاتر سیاه آتلانتا، روی صحنه می‌برد. او در این نمایش نقش آیریس، هنرمند تجسمی سیاه‌پوستی در دهه شصت زندگی‌اش، را بازی می‌کند که می‌ترسد کار عمرش از میان برود. تیلور می‌گوید آثار این شخصیت از موزه‌ها و گالری‌ها بیرون گذاشته می‌شود، کتاب‌هایش ممنوع می‌شود و نامش از پایگاه‌های داده پاک می‌شود؛ وضعیتی که او را وادار می‌کند به آمریکایی که در آن بزرگ شده فکر کند و بپرسد آیا رو به **ادامه**

Aug 13, 2026

Six New Playwrights, Ten Sunday Nights at Cherry Lane

The Cherry Lane Playwrights Collective, a partnership between Cherry Lane Theatre and the Pulitzer-winning playwright Annie Baker, has named its first group of six writers: Hannah Applebaum, Jeusun Choi, Banna Desta, Jimmy Fay, Onyekachi Iwu and Maureen Sebastian. Beginning September 13, they enter a nine-month program of ten Sunday evenings, one every three weeks, gathering around a table at the theatre to read new pages aloud and build a [Read full article](#)

شش نویسنده تازه، ده یکشنبه‌شب در قدیمی‌ترین تئاتر آف‌برادوی

Cherry Lane Playwrights Collective، حاصل همکاری تئاتر Cherry Lane و آنی بیکر، نمایشنامه‌نویس برنده پولیتزر، نخستین گروه شش‌نفره خود را معرفی کرد: هانا اپلبام، جی‌سون چوی، بانا دستا، جیمی فی، اونیکاچی ایوو و مورین سباستین. این شش نفر از ۱۳ سپتامبر وارد دوره‌ای نهم‌ماهه می‌شوند؛ ده یکشنبه‌شب، هر سه هفته یک بار، دور یک میز در همان تئاتر جمع می‌شوند، صفحه‌های تازه‌ای را که نوشته‌اند بلند می‌خوانند و هر کدام یک نمایشنامه کامل تازه می‌سازند. دوره در اواخر مه و ژوئن ۲۰۲۷ با شش شب نمایشنامه‌خوانی عمومی، با بازیگران و کارگردانان حرفه‌ای، به پایان **ادامه**

Animal Farm

By Owrang editorial

George Orwell, 17 August 1945

"Animal Farm even seems very creditable if we compare it with Voltaire and Swift. " Edmund Wilson, The New Yorker, 1946

It begins simply. The animals of Manor Farm drive out their drunken master and take the farm into their own hands. From now on there is to be a world with no exploitation in it. The first principle is clear enough: all animals are equal.

But the revolution is not yet over when power finds its own new language. The pigs take charge of running the farm. Boxer, the cart-horse, works harder than anyone and asks fewer questions than anyone. The sheep repeat whatever they hear, and the commandments change at night, quietly. In the end all that is left of that first ideal is the sentence that has become more famous than the book itself: all animals are equal, but some animals are more

equal than others.

Orwell put a subtitle under the title: a fairy story. A short tale that takes a revolution, in under a hundred pages, from liberation to the reproduction of the very tyranny it rose against. It is that simplicity which has carried the book beyond political satire tied to one period.

The stranger story happened outside the book.

Orwell began writing Animal Farm in 1943, shortly after leaving the BBC. By the time the manuscript was ready, Britain was still at war with Germany and the Soviet Union was one of its principal allies. Publishing a satire that plainly took aim at the Russian revolution and Stalin's rule was awkward for publishers.

The manuscript came back one house at a time. Victor Gollancz declined it. William Collins and André Deutsch stepped away. Jonathan Cape first indicated willingness, then changed his mind after consulting the Ministry of Information. Orwell later wrote that in that political climate, publishing anything openly anti-Soviet had become close to impossible.

The most famous reply came from T. S. Eliot, then at Faber. In a letter dated 13 July 1944, he praised Orwell's skill as a satirist and placed him in the tradition of Swift, but did not accept the book's political conclusion. His argument was, to a degree, astonishing: the trouble on the farm was not necessarily that pigs ruled it, but perhaps that the ruling pigs were not sufficiently public-spirited.... **Continue reading**

About the book

قلعه حیوانات

تحریریه اورنگ

جورج اورول، هفدهم اوت ۱۹۴۵

«قلعه حیوانات حتی در کنار ولتر و سوئیفت هم سر بلند بیرون می‌آید.» ادموند ویلسون، نیویورکر، ۱۹۴۶

ماجرا ساده آغاز می‌شود. حیوانات مزرعهٔ مینر ارباب مست خود را بیرون می‌کنند و زمام مزرعه را به دست می‌گیرند. قرار است از این پس جهانی ساخته شود که در آن استثمار جایی نداشته باشد. نخستین اصل نیز روشن است: «همهٔ حیوانات برابرند.»

اما انقلاب هنوز به پایان نرسیده که قدرت زبان تازهٔ خود را پیدا می‌کند. خوک‌ها ادارهٔ مزرعه را بر عهده می‌گیرند. باکسر، اسب باربر، بیش از همه کار می‌کند و کمتر از همه می‌پرسد. گوسفندها آنچه را می‌شنوند تکرار می‌کنند و قوانین شبانه و بی‌صدا تغییر می‌کنند. سرانجام از آن آرمان نخستین جمله‌ای باقی می‌ماند که از خود کتاب مشهورتر شده است: «همهٔ حیوانات برابرند، اما بعضی حیوانات برابرترند.»

اورول زیر عنوان کتاب نوشته بود «یک قصهٔ پریان». قصه‌ای کوتاه که در کمتر از صد صفحه راه یک انقلاب را از رهایی تا بازتولید همان استبدادی که علیه آن برخاسته بود طی می‌کند. همین سادگی است که کتاب را از یک هجو سیاسی مربوط به دوره‌ای خاص فراتر برده است.

داستان عجیب‌تر اما بیرون کتاب اتفاق افتاد.

اورول نوشتن قلعهٔ حیوانات را در ۱۹۴۳ آغاز کرد، اندکی پس از ترک بی‌بی‌سی. وقتی نسخه آماده شد، بریتانیا هنوز در جنگ با آلمان بود و اتحاد شوروی یکی از متحدان اصلی آن به شمار می‌رفت. انتشار هجویه‌ای که به‌روشنی انقلاب روسیه و حکومت استالین را هدف می‌گرفت برای ناشران دزدساز بود.

نسخه یکی پس از دیگری بازگردانده شد. ویکتور گلانتس پذیرفت. ویلیام کالینز و آندره دویچ نیز کنار کشیدند. جاناتان کیپ ابتدا برای انتشار آن آمادگی نشان داد اما پس از مشورت با وزارت اطلاعات تصمیمش را عوض کرد. اورول بعدها نوشت که در آن فضای سیاسی انتشار مطلبی آشکارا ضدشوروی تقریباً ناممکن شده بود.

مشهورترین پاسخ از تی. اس. الیوت رسید که آن زمان در انتشارات فیبر کار می‌کرد. در نامه‌ای به تاریخ سیزدهم ژوئیه ۱۹۴۴، مهارت اورول در طنز را ستود و او را در سنت سوئیفت قرار داد اما نتیجه سیاسی کتاب را نپذیرفت. استدلالش تا حدی شگفت‌آور بود: مشکل مزرعه لزوماً حکومت خوک‌ها نبود، بلکه شاید این بود که خوک‌های حاکم به اندازه کافی خیرخواه نبودند.

کتابی که ناشران بزرگ از آن پرهیز می‌کردند سرانجام به دست سکر اند واربرگ منتشر شد. هفدهم اوت ۱۹۴۵، با شمارگان اولیه ۴۵۰۰ نسخه. اروپا تازه از جنگ بیرون آمده بود و جهان همان ماه شاهد بمباران اتمی هیروشیما بود. در چنین فضایی قصه‌ای درباره انقلاب، تبلیغات، اطاعت و قدرت وارد کتابفروشی‌ها شد.

اورول برای کتاب مقدمه‌ای نیز نوشته بود با عنوان «آزادی مطبوعات». در پروف چاپ نخست جایی برایش خالی گذاشته شده بود، اما اورول هرگز آن را برای ناشر نفرستاد. متن سال‌ها بعد در میان کاغذهای ناشر پیدا شد و در ۱۹۷۲ منتشر شد.... **ادامه در سایت**

درباره کتاب

BOOKS

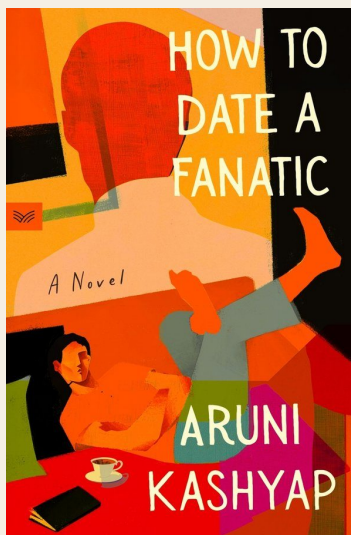
Owring Editorial - Aug 17, 2026

Persian Prose Translation Prize Opens Its Third Cycle

The University of Washington's Department of Middle Eastern Languages and Cultures has opened the third cycle of the Mo Habib Translation Prize. This round is for prose translated from Persian into English, drawn from any genre or period from the tenth century to the present. The winner receives 5,000 dollars and publication of the completed translation by Deep Vellum. [Read full article](#)

دور سوم جایزه ترجمه ادبیات فارسی آغاز شد

گروه زبان‌ها و فرهنگ‌های خاورمیانه دانشگاه واشینگتن دور سوم جایزه ترجمه مو حبیب را آغاز کرده است. این دوره به ترجمه نثر فارسی به انگلیسی اختصاص دارد و آثار هر ژانر و هر دوره، از قرن دهم میلادی تا امروز، پذیرفته می‌شوند. متقاضیان باید نمونه دوزبانه ده تا پانزده صفحه‌ای، رزومه و مجوز ترجمه ارائه کنند. برنده پنج هزار دلار می‌گیرد و ترجمه کامل او را انتشارات دیپ ولوم منتشر می‌کند. [ادامه](#)

Aug 14, 2026

A Literature That Interrogates the Idea of India

Writing in *Electric Literature*, Aruni Kashyap describes the literature of Northeast India as a body of work that has been either overlooked or reduced to the label "conflict literature." These books, he argues, come from a region held at the political, cultural and racial margins of India, and they do more than offer a different picture of the country: they call the very idea of India into question. Kashyap insists this writing is not newly **Read full article**

ادبیاتی که مفهوم «هند» را به پرسش می‌کشد

آرونی کاشیاپ در *Electric Literature* ادبیات شمال شرق هند را جریانی می‌داند که اغلب یا نادیده گرفته شده یا صرفاً با عنوان «ادبیات منازعه» شناخته شده است. به نوشته او، این آثار از منطقه‌ای می‌آیند که از نظر سیاسی، فرهنگی و نژادی در حاشیه هند نگه داشته شده و ادبیاتش نه فقط تصویری متفاوت از کشور ارائه می‌دهد، بلکه خود مفهوم «هند» را نیز به پرسش می‌کشد. کاشیاپ تأکید می‌کند این ادبیات تازه پدید نیامده و ریشه در سنت‌های مکتوب و شفاهی منطقه دارد. خود او نویسنده‌ای اهل آسام و استاد نویسندگی خلاق در دانشگاه جورجیا است و می‌گوید هنگام نوشتن رمانش از همین **ادامه**

Aug 14, 2026

What the Critics Read This Week

Literary Hub's weekly Book Marks roundup gathers the fiction and nonfiction that drew the most critical attention this week. Leading the fiction is Chang-Rae Lee's "A Tender Age," with ten rave reviews and one mixed. It is followed by Téa Obreht's "Sunrise," with seven raves and one pan, a novel of the Old West that Booklist's critic described as a gripping account of gender, forbidden love, myth, history and the desecration of the wild. Richard

[Read full article](#)

منتقدان این هفته چه خواندند؟

Literary Hub در فهرست این هفته Book Marks کتاب‌هایی را معرفی کرده که بیشترین توجه منتقدان را در بخش داستانی و غیرداستانی به خود جلب کرده‌اند. در صدر داستان‌ها «A Tender Age» نوشته چنگ ری لی قرار دارد که ده نقد بسیار مثبت و یک نقد متوسط گرفته است. پس از آن «Sunrise» اثر تئا اوبرت با هفت نقد بسیار مثبت و یک نقد منفی آمده؛ رمانی درباره غرب کهن آمریکا که منتقد Booklist آن را روایتی پرکشش درباره جنسیت، عشق ممنوع، اسطوره، تاریخ و ویرانی طبیعت وحشی توصیف کرده است. «Under the Falls» نوشته ریچارد روسو با واکنش‌های متفاوت‌تری روبه‌رو شده، از ستایش تا **ادامه**

SF CLASSICAL VOICE

Aug 10, 2026

An Opera for the Man Whose Face Was Left Out of the Murals

Damien Geter's opera "American Apollo" opened in Oakland on Saturday, August 8, closing West Edge Opera's summer festival. Writing in San Francisco Classical Voice, Michael Zwiebach calls it one of the finest American operas being written today, and says this production, directed by Nataki Garrett, is beautifully sung and genuinely moving. The story, written for the stage by Lila Palmer, comes from a real episode. In 1916, John Singer **Read full article**

اپرای برای مردی که چهره‌اش از نقاشی‌ها حذف شد

اپرای «American Apollo» ساخته دیمین گیتز، شنبه هشتم اوت در اوکلند روی صحنه رفت و بخش پایانی جشنواره تابستانی West Edge Opera است. مایکل زوایباخ در San Francisco Classical Voice آن را از نظر موسیقی یکی از بهترین اپراهای امروز آمریکا خوانده و نوشته که این اجرا، به کارگردانی ناتاکی گرت، هم خوب خوانده شده و هم تماشاگر را تکان می‌دهد. داستان، که متن آن را لایلا پالمر نوشته، از یک ماجرای واقعی می‌آید. جان سینگر سارجنت، نقاش نامدار بوستون، در سال ۱۹۱۶ برای کشیدن دیوارنگاره‌های خدایان یونانی در موزه ایزابلا استوارت گاردنر مدلی پیدا کرد: توماس

ادامه

Owring Editorial - Aug 10, 2026

Persian Dance and Daf Classes in Fair Oaks, at a Karate Master's Academy

Persian dance and daf drum are taught year-round at an academy in Fair Oaks, alongside its martial arts and fitness programme. Both are hard to find in the Sacramento region. The academy is run by Nasrin Varshochi, an eighth-degree black belt who coached an international karate team for seven years, headed martial arts for women in Tehran, and worked to restore Iranian women's right to compete after 1979. [Read full article](#)

کلاس رقص ایرانی و دف در شهر Fair Oaks کالیفرنیا

در آموزشگاه NV Martial Arts and Fitness در Fair Oaks، کنار برنامه‌های ورزشی، کلاس رقص ایرانی و دف هم در طول سال برگزار می‌شود. هر دو در منطقه ساکرامنتو کمیاب‌اند و جای زیادی برای آموختنشان نیست. اداره‌کننده آموزشگاه نسرین ورشوچی است، دارنده کمربند مشکی دان هشت کاراته که هفت سال سرمربی تیم بین‌المللی بود، ریاست ورزش‌های رزمی بانوان تهران را بر عهده داشت و پس از انقلاب ۵۷ در بازگرداندن حق حضور زنان ایران به ورزش‌های رزمی نقش داشت. در سال ۲۰۰۱ به تالار مشاهیر کاراته آمریکا راه یافت و بیش از چهل سال سابقه آموزش دارد. برنامه هفتگی کلاس‌ها روی سایت [ادامه](#)

Aug 12, 2026

A Berkeley Novelist Loses His San Quentin Classroom Over an Escape Plot

Bill Smoot, a Berkeley writer who taught literature as a volunteer at San Quentin for fourteen years, lost his access to the prison, and with it his teaching post, over his first novel, "San Quentin Exodus." The book alternates between two lives: James, a young man from Oakland whose surrounding poverty contributes to a horrific crime and a sentence of thirty years to life, and Allison, his volunteer tutor, who plots his escape after he is **Read full article**

رمان‌نویس برکلی به سبب طرح فرار در کتابش، تدریس در سن‌کوئنتین را از دست داد

بیل اسموت، نویسنده ساکن برکلی که چهارده سال داوطلبانه در زندان سن‌کوئنتین ادبیات تدریس کرد، به سبب نخستین رمانش «San Quentin Exodus» اجازه ورود به زندان و در پی آن جای تدریسش را از دست داد. رمان میان دو روایت رفت و برگشت می‌کند: جیمز، جوانی از اوکلند که فقر پیرامونش او را به جنایتی هولناک و حکم سی سال تا ابد می‌رساند، و آلیسون، معلم داوطلبش که پس از رد شدن درخواست آزادی مشروط جیمز برای فرار او نقشه می‌کشد. اسموت می‌گوید به او گفته‌اند کسی در سازمان زندان‌ها از موضوع فرار برآشفته بوده، و آن را حرکتی برای پاک کردن مسئولیت از گردن دستگاه می‌داند. **ادامه**

رویدادها - UPCOMING EVENTS

AUG 20 - 6:30 PM

Omari Tau Quintet Plays Nina Simone, Tom Waits and Cassandra Wilson

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

The baritone Omari Tau sings material by three artists whose work sits between jazz, blues, folk and soul. He is joined by the saxophonist and composer Jacam Manricks, pianist Joe Gilman, bassist Andrew Mell and drummer Tim Stephenson. Tau has sung in opera, jazz and musical theatre and toured internationally in The Lion King. Two performances are scheduled that evening, at 6:30 and 8:00.

کوینتت اوماری تائو با آهنگ‌های نینا سیمون، تام ویتس و کاساندرا ویلسون

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

اوماری تائو، خواننده باریتون اهل ساکرامنتو، در سالن The Sofia آهنگ‌هایی از نینا سیمون، تام ویتس و کاساندرا ویلسون اجرا می‌کند، سه هنرمندی که کارشان مرز میان جز، بلوز، فولک و سول را برمی‌دارد. همراهان او جاکام منریکس نوازنده ساکسیفون و آهنگساز، جو گیلمن پیانو، اندرو مل کنترباس و تیم استیونسون درام هستند. تائو در اپرا، جز و تئاتر موزیکال خوانده و در تور جهانی The Lion King نقش بانزای را داشته است. در همان شب دو اجرا برگزار می‌شود، ساعت ۶:۳۰ و ۸ عصر. ورود برای همه سنین آزاد است.

AUG 20 - 7:00 PM

Clueless Closes the Crocker's Outdoor Film Series

Crocker Art Museum, 216 O Street, Sacramento, CA 95814

The Crocker Art Museum ends its Movies Off the Wall summer series, this year built around romantic comedies of the 1990s and early 2000s, with an outdoor courtyard screening of Clueless. A DJ set and refreshments precede the film, which starts at sundown. Seating is limited and visitors may bring their own chairs. Doors open at 7 p.m.

پایان سینمای تابستانی موزه کراکر با فیلم Clueless

Crocker Art Museum, 216 O Street, Sacramento, CA 95814

موزه کراکر مجموعه تابستانی Movies Off the Wall را با نمایش فیلم Clueless محصول ۱۹۹۵ به پایان می‌رساند. موضوع امسال این مجموعه کمدی‌های عاشقانه دهه نود و اوایل دهه دو هزار بوده است و فیلم‌ها در حیاط باز موزه و روی نمای ساختمان Teel Family Pavilion نمایش داده می‌شوند. پیش از نمایش، موسیقی دی‌جی و پذیرایی برقرار است و خود فیلم پس از غروب آفتاب آغاز می‌شود. برنامه از ساعت ۷ شب باز می‌شود. شمار صندلی‌ها محدود است و تماشاگران می‌توانند صندلی شخصی همراه بیاورند. بلیت ۸ دلار برای اعضا و ۱۶ دلار برای دیگران است.

Hairspray Opens in the Round at Music Circus

UC Davis Health Pavilion, 1419 H Street, Sacramento, CA 95814

Broadway At Music Circus stages Hairspray, the Tony winning musical set in Baltimore in 1962, in which teenager Tracy Turnblad talks her way onto a local television dance show and then sets about integrating it. The theatre in the round places the audience close to the stage on all sides. The production runs through August 30, with evening and matinee performances.

هیراسپری روی صحنه گرد موزیک سیرکس

UC Davis Health Pavilion, 1419 H Street, Sacramento, CA 95814

مجموعه برادوی در موزیک سیرکس، موزیکال «هیراسپری» را روی صحنه می‌برد؛ اثری برنده جایزه تونی که در بالتیمور سال ۱۹۶۲ می‌گذرد. تریسی ترنبلاد نوجوان راهش را به یک برنامه رقص تلویزیونی باز می‌کند و بعد می‌کوشد آن برنامه را به روی سیاه‌پوستان بگشاید. صحنه گرد است و تماشاگر از هر چهار سو نزدیک بازیگران می‌نشیند. اجراها تا ۳۰ اوت ادامه دارد.

AUG 22 - 3:00 PM

The ABBA Songbook Returns to the Harris Center Stage

Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

The ABBA Concert Experience brings an eight-piece tribute band to Folsom with a programme built from the Swedish group's best-known songs, among them Dancing Queen, Waterloo, Fernando and Mamma Mia. Two performances are given on the same day, at 3 p.m. and 7:30 p.m. The time listed here is the afternoon performance.

بازگشت ترانه‌های آبا به صحنه هریس سنتر

Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

برنامه ABBA Concert Experience با یک گروه هشت نفره مجموعه‌ای از شناخته‌شده‌ترین ترانه‌های آبا، گروه سوئدی دهه هفتاد میلادی، را در مرکز هنرهای هریس اجرا می‌کند. Dancing Queen، Waterloo، Fernando و Mamma Mia از قطعه‌های اعلام‌شده برنامه‌اند. در همان روز دو اجرا برگزار می‌شود، ساعت ۳ بعدازظهر و ۷:۳۰ شب. ساعتی که اینجا آمده مربوط به اجرای نخست است.

Danielle Nicole Brings Blues and Soul to The Sofia

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

The singer and bass player Danielle Nicole brings her Kansas City band to The Sofia for an evening of original blues, soul and roots music. Nicole leads the group from the bass while singing lead, which puts rhythm and voice at the centre of the set. The concert is open to all ages and begins at 7 p.m., with doors an hour earlier.

بلوز و سول کانزاسیتی در سالن سوفیا

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

دنیل نیکول، خواننده و نوازنده باس، همراه گروهش از کانزاسیتی به سالن The Sofia می‌آید. برنامه بر موسیقی بلوز، سول و روتس استوار است و بیشتر قطعه‌ها ساخته خود اوست. نیکول هم‌زمان خواننده اصلی و نوازنده باس گروه است و همین ضرب و صدا را در مرکز اجرا می‌گذارد. کنسرت برای همه سنین آزاد است، ساعت ۷ شب آغاز می‌شود و درهای سالن یک ساعت پیش از آن باز می‌شود.

AUG 23 - 8:00 PM

A Persian Play About the Secret That Undoes a Family

Brava Theater Center, 2781 24th Street, San Francisco, CA 94110

RAD Arts Foundation, with Diaspora Arts Connection, brings the Persian stage production Trust Me to San Francisco. Iranian filmmaker Maziar Miri, known for The Painting Pool and Saadat Abad, directs his first theatre piece in the United States. It follows Iranian families in America whose gatherings unravel when one secret surfaces. The cast includes Shabnam Tolouei, Afshin Hashemi, Shadi Najand and Ahmad Hashemian. Performed in Persian.

نمایش فارسی باور کن، به کارگردانی مازیار میری

Brava Theater Center, 2781 24th Street, San Francisco, CA 94110

بنیاد هنری راد با همکاری دیاسپورا آرتس کانکشن نمایش فارسی «باور کن» را در سانفرانسیسکو روی صحنه می‌برد. مازیار میری، فیلمساز ایرانی و سازنده «حوض نقاشی» و «سعادت‌آباد»، نخستین کار تئاتری‌اش در آمریکا را کارگردانی کرده است. داستان درباره خانواده‌های ایرانی مقیم آمریکاست که دورهمی‌هایشان با برملا شدن یک راز به هم می‌ریزد. بازیگران: شبنم طلوعی، افشین هاشمی، شادی نژد و احمد هاشمیان. اجرا به زبان فارسی است.

Sacramento Stories Take the Stage in a Nutshell

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

The Sofia's In a Nutshell storytelling series returns, with performers telling memorized personal stories built around a shared theme. The form draws on live storytelling and solo performance traditions, and each edition brings a new group of tellers and a different subject. The August evening begins at 7 p.m.

قصه‌های واقعی ساکرامنتو روی صحنه

The Sofia, Home of B Street Theatre, 2700 Capitol Avenue, Sacramento, CA 95816

مجموعه In a Nutshell در سالن The Sofia با قصه‌گویی زنده از تجربه‌های واقعی و شخصی ادامه پیدا می‌کند. در هر برنامه گروهی تازه از قصه‌گوها پیرامون یک موضوع مشترک روی صحنه می‌روند و روایت خود را از حفظ و بدون متن می‌خوانند. این شکل اجرا از سنت قصه‌گویی زنده و تک‌نفره‌خوانی می‌آید. برنامه ماه اوت جمعه ۲۸ اوت ساعت ۷ شب برگزار می‌شود و این سری تا دسامبر ادامه دارد.

AUG 29 - 3:00 PM

Two Hawaiian Halau Present Ea Na Pua Hoike 2026

Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

Halau Ka Waikahe Lani Malie and Halau Kahulaliwai present their annual hoike, the recital in which a hula school shows a year's work in public. The form combines chant, dance and costume and carries stories from Hawaiian oral tradition. The afternoon performance takes place on the Harris Center main stage and begins at 3 p.m.

اجرای سالانه هولا و رقص هاوایی در فولسوم

Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

دو مدرسه رقص هاوایی، Halau Kahulaliwai و Halau Ka Waikahe Lani Malie، اجرای سالانه خود را در سالن اصلی مرکز هنرهای هریس برگزار می‌کنند. در سنت هاوایی به این اجرا هواپکه می‌گویند، یعنی شیی که یک مدرسه هولا حاصل کار یک سال شاگردانش را به تماشا می‌گذارد. هولا ترکیبی از آواز و شعر آیینی، حرکت و لباس است و داستان‌هایی را روایت می‌کند که نسل به نسل شفاهی منتقل شده‌اند. اجرا شنبه ۲۹ اوت ساعت ۳ بعدازظهر است.

Mariachi Herencia de Mexico Honors Juan Gabriel

Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

The Chicago ensemble, formed out of a music education programme for children of Mexican immigrants and twice nominated for a Latin Grammy, devotes this programme to the songbook of Juan Gabriel, the Mexican singer and composer who died in 2016. Fourteen musicians perform. The concert takes place on the Harris Center main stage and begins at 7:30 p.m.

خوان گابریل با صدای نسل تازه ماریاچی

Harris Center for the Arts, 10 College Parkway, Folsom, CA 95630

گروه Mariachi Herencia de Mexico از شیکاگو، که از دل یک برنامه آموزش موسیقی برای فرزندان مهاجران مکزیکی بیرون آمد و دو بار نامزد گرمی لاتین شده است، این برنامه را به ترانه‌های خوان گابریل اختصاص داده است. خوان گابریل، خواننده و آهنگساز مکزیکی که در سال ۲۰۱۶ درگذشت، یکی از پرشونده‌ترین ترانه‌سرایان تاریخ موسیقی اسپانیایی‌زبان است. این گروه چهارده‌نفره از نسل جوان نوازندگان ماریاچی تشکیل شده است. کنسرت یکشنبه ۶ سپتامبر ساعت ۷:۳۰ شب در سالن اصلی مرکز هنرهای هریس برگزار می‌شود.

Manijeh Mohamedi Stages a Persian Adaptation of Scorched in Richmond

Central Stage, 5221 Central Ave, Richmond, CA 94804

Manijeh Mohamedi writes and directs a Persian-language adaptation of Wajdi Mouawad's *Scorched*, the play about twins who open their mother's letters and follow them back into a war she never spoke of. Four performances only, on September 12, 13, 19 and 20. The cast includes Mohammad Eskandari, Azita Setoudeh, Behzad Gole Mohammadi, Mahyar Ghobadi, Behrad Mansouri, Negar Monazzami and Rana Pourmohamad. Proceeds go to families affected by war in

«کاش همه چی انقدر بد نبود» به کارگردانی منیژه محامدی در ریچموند

Central Stage, 5221 Central Ave, Richmond, CA 94804

منیژه محامدی، کارگردان شناخته‌شده تئاتر ایران، نمایش «کاش همه چی انقدر بد نبود» را در سالن Central Stage ریچموند روی صحنه می‌برد. متن برداشتی است از نمایشنامه «آتش‌سوزی‌ها» نوشته وجدی معود؛ داستان دو خواهر و برادر که پس از مرگ مادر با نامه‌هایی روبه‌رو می‌شوند و به جنگی کشیده می‌شوند که مادر هرگز از آن سخن نگفته بود. اجرا به زبان فارسی است، ۱۲ و ۱۳ و ۱۹ و ۲۰ سپتامبر، ساعت ۸ شب. بازیگران: محمد اسکندری، آزیتا ستوده، بهزاد گل‌محمدی، مهیار قبادی، بهراد منصوری، نگار منظمی و رعنا پورمحمد.

A Trusted Guide to Finding Reliable and Legal Links

گنجینه کتاب

دسترسی آسان به لینک‌های
معتبر کتاب

OWRANG

ONLINE LIBRARY

www.owrang.org/world-book-library/

بنیاد فرهنگ و هنر اورنگ

Owring Institute of Arts and Culture

Nonprofit, 501(c)(3)